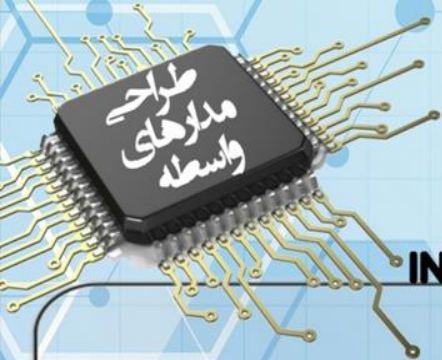

جلسه ۲

طراحی مدارهای واسطه

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

مدرس: خانم حسینی

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

فهرست مطالب

معرفی یک پردازنده فرضی

نقش حافظه در سیستم های کامپیوتری

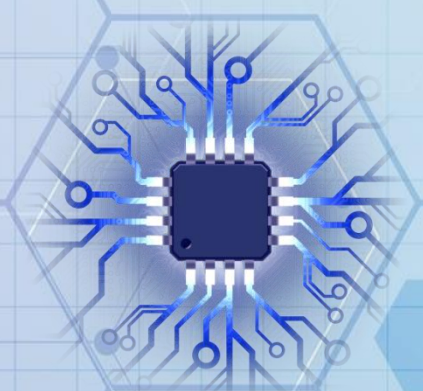
اتصال حافظه به پردازنده

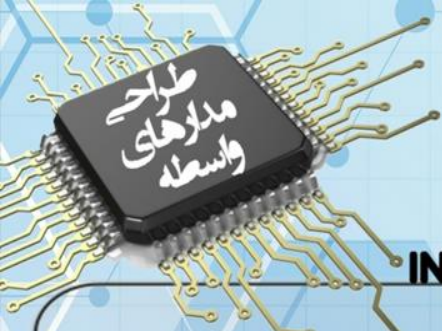
نقش وسایل ورودی / خروجی در سیستم های کامپیوتری

ذخیره و بازیابی اطلاعات در حافظه

گذرگاه ها در سیستم های کامپیوتری

طراحی سیستم های مبتنی بر پردازنده

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

اطلاعاتی که باید توسط پردازنده پردازش شود ، اعم از دستورات و عضی داده های ورودی / خروجی ،

باید در حافظه ذخیره شود . در سیستم های پردازنده ای معمولا از دو نوع حافظه استفاده می شود :

حافظه فقط خواندنی (ROM) :

اطلاعات این حافظه با قطع برق از میان نمی رود بنابراین معمولا برای ذخیره اطلاعات دائمی و ثابت به کار می رود .
 مثلا برنامه ای که حافظه کامپیوتر را تست می کنند و حتما اجرای آن را هنگام روشن کردن کامپیوتر خود دیده اید ،
 باید پس از هر بار روشن شدن کامپیوتر اجرا شود ، بنابراین باید در ROM کامپیوتر ذخیره شود . معمولا برای نوشتن
 در حافظه ROM به دستگاه مخصوصی به نام برنامه ریز نیاز است .

حافظه خواندنی و نوشتنی (RAM) :

اطلاعات این نوع حافظه با قطع برق از میان می رود . بعلاوه برای نوشتن در آن نیازی به دستگاه برنامه ریز
 نیست .
 بنابراین برای ذخیره داده های موقت مانند متغیرهای یک برنامه یا در سطوح بالاتر برای
 نگهداری سیستم عامل یا نرم افزارهای مختلف مانند انواع بازی ها یا برنامه های کاربردی
 دیگر به کار می رود .

اطلاعات ROM برخلاف RAM دائمی است و با قطع برق از بین نمی رود .
 به همین دلیل ، گاهی ROM را حافظه ی غیر فرار می نامند .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

در حقیقت پردازنده ها برای رفع نیازهای کاربران طراحی شده اند ، به این منظور باید داده هایی به پردازنده وارد شده و پس از انجام عملیات مورد نظر ، نتایج از پردازنده خارج شوند . مجموعه ای شامل پردازنده ، گذرگاه ها و وسایل ورودی/خروجی ، این وظیفه را در سیستم های کامپیوتری به عهده دارند .

وسایل ورودی می توانند بسیار ساده مانند یک کلید دو حالتی و یا پیچیده مانند صفحه کلید یا ماوس باشند . به طور مشابه ، وسایل خروجی نیز انواع ساده مانند دیود نوری تا انواع پیچیده مانند نمایشگر را در بر می گیرند . در ادامه این فصل با چگونگی استفاده از وسایل ورودی / خروجی ساده در سیستم های پردازنده ای آشنا می شوید .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

در هر کامپیوتر به طور معمول سه نوع گذرگاه ورود دارد :

گذرگاه کنترلی

گذرگاه آدرس

گذرگاه داده

تمام اطلاعاتی که باید در یک سیستم کامپیوتری جابجا شوند ، از گذرگاه داده عبور می کنند . گذرگاه آدرس مشخص می کند که گذرگاه داده در هر لحظه باید در اختیار چه وسیله ای باشد و گذرگاه کنترلی این ارتباط را نظم می بخشد .

اهمیت گذرگاه ها به حدی است که یکی از مهمترین معیارهای کارایی پردازنده ها ، پهنای (تعداد خطوط) گذرگاه آدرس و گذرگاه داده آنها و تنوع سیگنالهای گذرگاه کنترلی آنهاست . کمی بیشتر با این گذرگاه ها آشنا می شویم

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

همانطور که گفته شد ، گذرگاه داده محل عبور تمام اطلاعاتی است که باید داخل سیستم جابجا شوند ؛ به عنوان مثال برای انتقال دستورات از حافظه به پردازنده ، برای خواندن اطلاعات از ورودی و نیز برای ارسال اطلاعات به خروجی باید از گذرگاه داده استفاده شود .

پهنای گذرگاه داده (یعنی اینکه گذرگاه داده ی یک پردازنده چند بیتی است) تا آنجا مهم است که یکی از مهمترین معیارهای طبقه بندی پردازنده ها به شمار می رود که ابتدایی ترین نوع آن ۴بیتی (مانند پردازنده های ۴۰۴۰ و ۴۰۴۰۴) بود و سپس انواع کاملتر ۸ بیتی (Z80 ، ۶۸۰۰ ، ۸۰۸۵) ، ۱۶بیتی (۸۰۸۶ ، ۸۰۸۸ ، ۸۰۲۸۶) و ۳۲ بیتی (۸۰۳۸۶) ، ۸۰۴۸۶ (پنتیوم) به بازار آمد . وقتی گفته می شود پردازنده ۸۰۸۵ ، هشت بیتی است یعنی می تواند هر بار (در هر سیکل کاری) ۸ بیت پردازش کند ؛ به بیان دیگر ورود و خروج اطلاعات در آن باید در قالبهای ۸ بیتی صورت گیرد .

واضح است که قدرت پردازش یک پردازنده به طور مستقیم با اندازه گذرگاه داده آن در ارتباط است ، به عنوان مثال یک پردازنده ۸بیتی در هر سیکل کاری ۸بیت را می تواند پردازش کند، ام یک پردازنده ی ۱۶ بیتی در همین مدت زمان می تواند ۱۶ بیت را مورد پردازش قرار دهد . به تعبیری سرعت پردازش ۲ برابر حالت قبل است .

گذرگاه داده یک گذرگاه دوجهته است ، یعنی داده ها از طریق آن می توانند به پردازنده وارد و هم از آن خارج شوند .

در بعضی پردازنده ها ، پهنای گذرگاه داده ی خارجی (پین های داده ی پردازنده) با پهنای گذرگاه داده ی داخلی (مسیر انتقال داده ها درون پردازنده) متفاوت است ، مثلا پردازنده ۸۰۸۸ دارای گذرگاه داده داخلی ۱۶ بیتی و گذرگاه داده خارجی ۸ بیتی است ، در حالی که گذرگاه های داده داخلی و خارجی پردازنده هر دو ۱۶ بیتی اند .

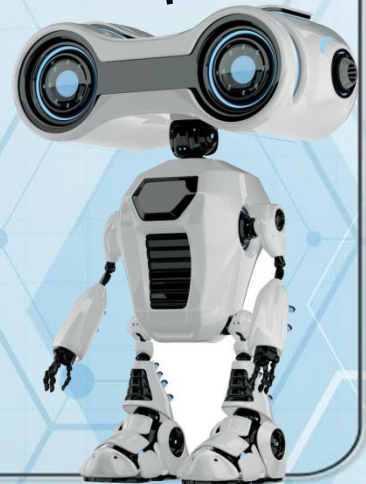

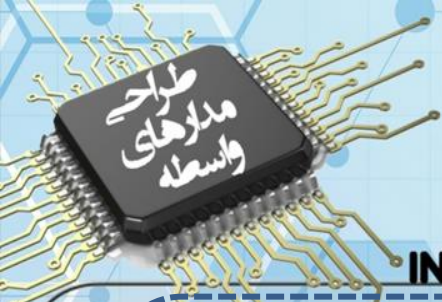
INTERFACE CIRCUITS DESIGN

همانطور که گفته شد ، گذرگاه داده محل مشترک عبور اطلاعات سیستم است . پرسشی که بلافاصله به ذهن می آید این است که در هر لحظه چه کسی حق استفاده از این گذرگاه مشترک را دارد ؟

برای حل این مشکل ، هر پردازنده دارای تعدادی پین آدرس است که با گذاشتن یک شماره روی آن هویت وسیله ای را می تواند از گذرگاه داده استفاده کند را معلوم می کند . به مجموعه این پین ها گذرگاه آدرس پردازنده گفته می شود .

نحوه ی استفاده از گذرگاه آدرس به این صورت است که طراح سیستم به همه واحدهایی که می خواهند از گذرگاه داده استفاده کنند (خانه های حافظه و تمام ورودی ها و خروجی ها) ، یک شماره (آدرس) می دهد . در هنگام عملکرد سیستم ، شماره آدرسی که پردازنده روی گذرگاه آدرسش قرار می دهد نشان دهنده شماره واحدی است که حق استفاده از گذرگاه داده را دارد . مثلا اگر پردازنده ای ۸ خط آدرس داشته باشد ، با قرار گرفتن عدد 00110010 روی این پینها توسط پردازنده ، به کل سیستم اعمال می شود که در این لحظه واحدی به شماره 00110010 (که ممکن است یک خانه حافظه ، یک ورودی یا یک خروجی باشد) حق استفاده از گذرگاه داده (خواندن یا نوشتن) را دارد . این شماره در هنگام طراحی سیستم توسط طراح به این واحد داده شده است .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

از آنجا که گذرگاه آدرس برای اعلان شماره واحدی که می تواند از گذرگاه داده استفاده کند به کار می رود ، هر چه تعداد خطوط آن بیشتر باشد ، پردازنده می تواند مقدار بیشتری حافظه یا تعداد بیشتری ورودی/خروجی را شناخته و از آنها استفاده کند . به عبارتی دیگر تعداد خطوط آدرس یک پردازنده ، معیاری از تعداد واحد هایی است که می تواند آدرس دهی کند .

این تعداد واحدها همیشه توانی از ۲ است . به این ترتیب که یک پردازنده با n خط آدرس ، می تواند به 2^n واحد مختلف آدرس بدهد . مثلا پردازنده Z80 ، ۱۶ خط آدرس دارد ، این ۱۶ خط یا ۱۶ بیت می توانند 2^{16} یا ۶۵۵۳۶ حالت (آدرس دودویی) را بسازند ، بنابراین Z80 می تواند تا ۶۵۵۳۶ واحد مختلف (حافظه یا ورودی/خروجی) (که هر کدام حاوی یک بیت می باشند) را آدرس دهی کند . اصطلاحا گفته می شود که فضای آدرس دهی Z80 برابر ۶۵۵۳۶ بایت یا ۶۴ کیلوبایت است . توجه کنید که در اندازه گیری ظرفیت حافظه و فضای آدرس دهی ، معنای کلمه کیلو ، با سایر علوم متفاوت است ، به طوری که هر کیلوبایت شامل ۱۰۲۴ بایت است ، به طور مشابه هر مگابایت برابر ۱۰۲۴ کیلوبایت ، هر گیگا بایت برابر ۱۰۲۴ مگابایت و هر ترابایت برابر ۱۰۲۴ گیگابایت است .

پردازنده ۸۰۸۶/۸۸ دارای ۲۰ خط آدرس و فضای آدرس دهی یک مگابایت است ، بنابراین آدرس های حافظه در آن ۲۰ بیتی هستند . در جلسات بعد خواهیم دید چگونه با ثباتهای آدرس دهی ۱۶ بیتی پردازنده و سیستم سگمنت/آفست ، این آدرس ۲۰ بیتی تولید می شود .

چون گذرگاه آدرس فقط برای آدرس دهی و توسط پردازنده به کار می رود ، بنابراین یک گذرگاه یک جهته و سمت آن به سوی خارج پردازنده است .

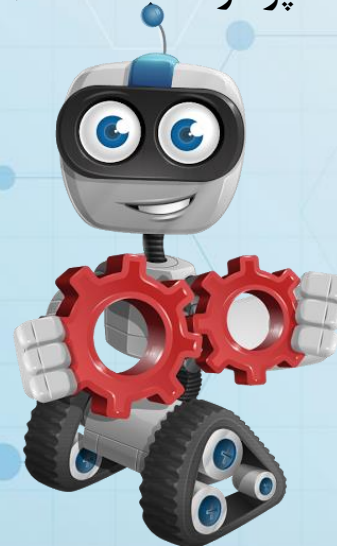
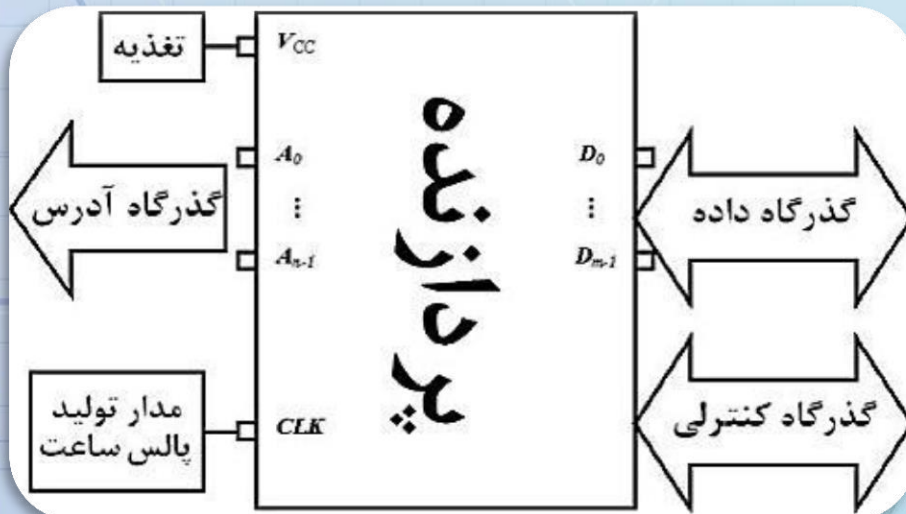

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

این گذرگاه شامل پین هایی از پردازنده است که برای کنترل ارتباطات داخل سیستم مورد استفاده قرار می گیرد و در پردازنده های مختلف ، نوع و تعداد آن متفاوت است .

مثلا تعدادی از این سیگنال ها مشخص می کنند آیا پردازنده مشغول دریافت اطلاعات است یا ارسال اطلاعات ؟ دسته دیگر مشخص می کنند وسیله ای که آدرس آن توسط گذرگاه آدرس مشخص گردیده ، از نوع حافظه است یا ورودی/خروجی ؟ و ...

شکل عمومی یک پردازنده با n خط آدرس و m خط داده را در شکل زیر مشاهده می کنید .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

در این بخش می خواهیم چگونگی اجرای برنامه های مختلف در این پردازنده را به صورت گام به گام بررسی کنیم . مثال های این بخش عملکرد عمومی پردازنده ها را تشریح خواهد کرد . برای طراحی یک سیستم مبتنی بر پردازنده دو کار اساسی باید انجام شود :

شناخت سخت افزار

که شامل شناخت عملکرد پین های پردازنده مورد نظر ، نحوه ی عملکرد حافظه ها و اتصال آنها به پردازنده و سخت افزارهای ورودی/خروجی و ... می شود .

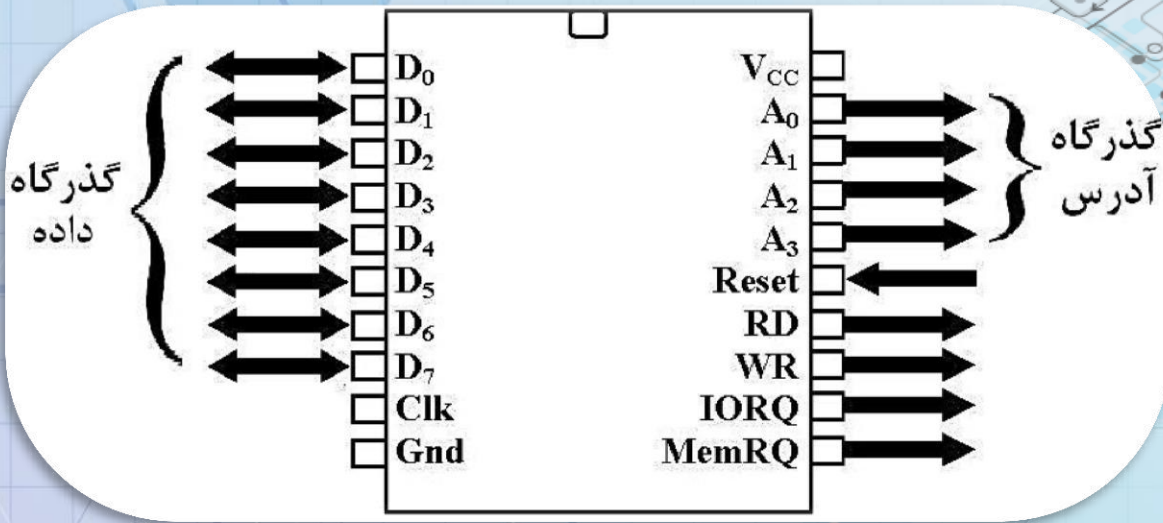
شناخت نرم افزار

که شامل شناخت ساختار داخلی پردازنده به ویژه ثباتهای آن و نیز آشنایی با قواعد زبان اسمبلی پردازنده مورد نظر می باشد .

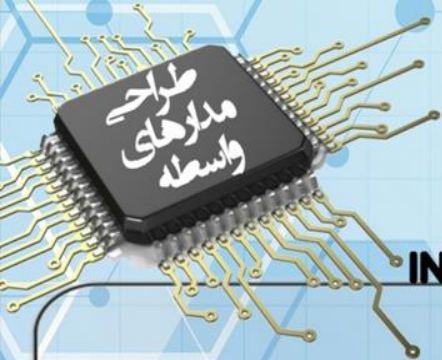
INTERFACE CIRCUITS DESIGN

برای طراحی مثالهای این بخش از یک پردازنده فرضی مانند شکل زیر استفاده خواهیم کرد که دارای ۴ خط آدرس و ۸ خط داده، ثبات انباره A و ثبات همه منظوره B و C و D است. واضح است که این ثباتها ۸ بیتی هستند.

پایه های یک پردازنده نوعی

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

در برنامه نویسی به زبان اسمبلی پردازنده فرضی ما چند قاعده باید رعایت شود (این قواعد در زبان اسمبلی اکثر پردازنده ها وجود دارد):

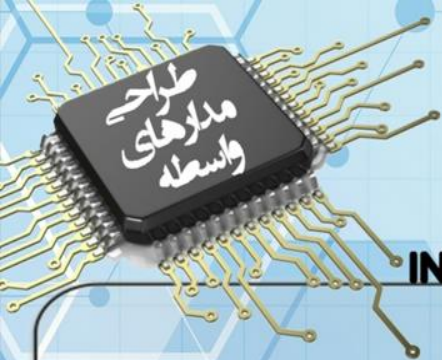
یکی از عملوندهای عمل جمع، حتما باید در ثبات A باشد.

حاصل عمل جمع در ثبات A قرار می گیرد.

نمی توان در دستور جمع مستقیما به حافظه مراجعه کرد.

تنها رابط پردازنده با خارج آن، ثبات A است.

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

در ادامه با این نکات برخورد خواهیم کرد :

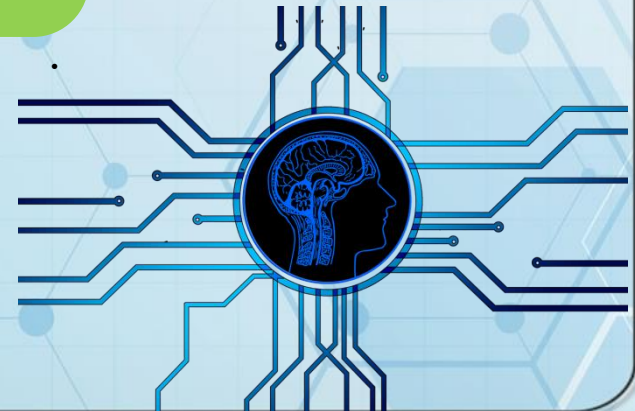

به طور کلی برای طراحی سیستم ها روال زیر را در پیش خواهیم گرفت :

الف) نوشتن برنامه مورد نظر

ب) بررسی آنچه در پردازنده برای اجرای برنامه انجام می شود

ج) طراحی سخت افزار سیستم بر اساس گام (ب)

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

حافظه محل ذخیره برنامه است؛ بنابراین هر سیستمی حتما دارای یک حافظه است و ضروریست قبل از وارد شدن به جزئیات طراحی سیستم، با نحوه ذخیره و بازیابی اطلاعات در حافظه آشنا شویم.

عملکرد حافظه

همانطور که قبلا ذکر شد، حافظه محل ذخیره دستورات و نیز بعضی داده های ورودی و خروجی است. مشخصات مهم یک حافظه عبارت اند از:

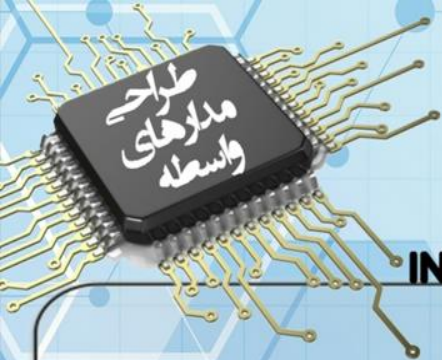
(ج) زمان دسترسی

(ب) ساختار حافظه

(الف) ظرفیت حافظه

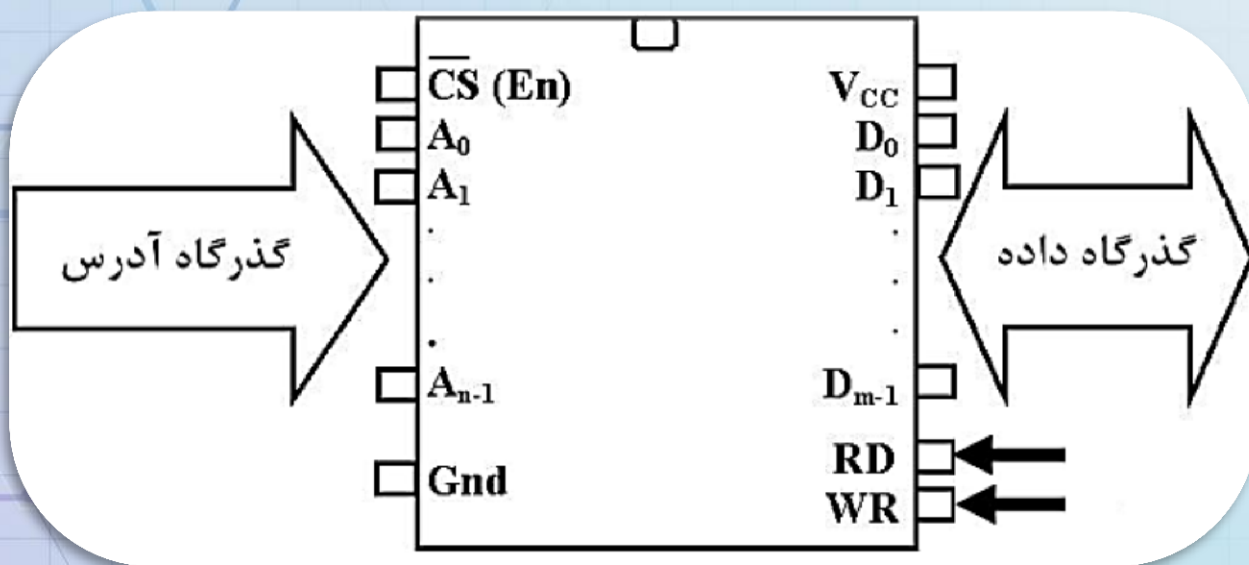
(الف) ظرفیت حافظه: بیانگر حجم اطلاعاتی است که می تواند در حافظه ذخیره شود و معمولا بر حسب بیت یا بایت بیان می شود.

(ب) ساختار حافظه: حافظه از تعدادی ثبات یکسان (خانه) تشکیل می شود که در هر خانه یک قلم داده ذخیره می شود. منظور از ساختار حافظه، حجم هر یک از خانه ها و تعداد خانه ها است.

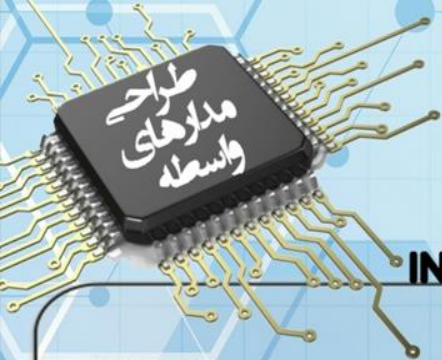
INTERFACE CIRCUITS DESIGN

حجم هر خانه حافظه از ۱ تا ۸ و گاهی ۱۶ بیت معمول است. تعداد خانه های یک حافظه نیز معمولا توانی از ۲ است. نمای کلی یک حافظه را در شکل زیر مشاهده می کنید.

شکل کلی یک حافظه

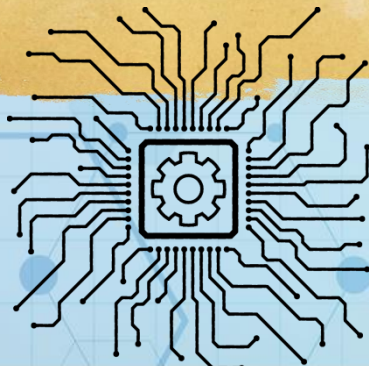

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

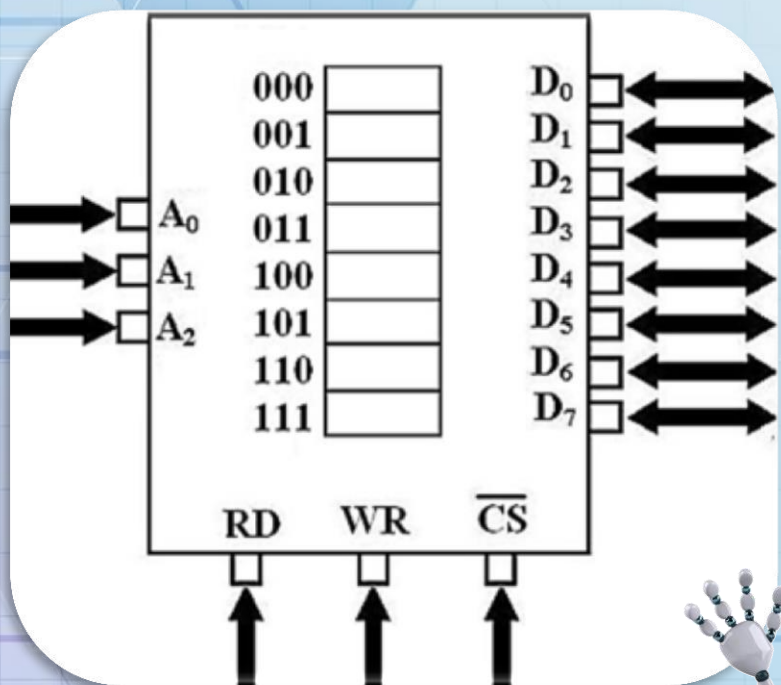
خطوط A_0 تا باید که حافظه از ای خانه آدرس ، شود می نامیده حافظه آدرس گذرگاه که A_{n-1} اطلاعات آن خوانده یا در آن اطلاعاتی نوشته شود را مشخص می کند . طول هر قلم اطلاعاتی (حجم هر خانه) که اطلاعات آن از طریق خطوط داده D_0 تا D_{m-1} رد و بدل می شود ، m بیت است .

پین های RD و WR برای تعیین نحوه ی تبادل اطلاعات با حافظه (خواندن یا نوشتن) به کار می روند . اگر سیگنال RD را فعال کنیم یعنی می خواهیم از حافظه اطلاعاتی بخوانیم . با فعال کردن سیگنال WR به حافظه اعلام می کنیم که اطلاعاتی در یکی از خانه هایش نوشته می شود . در هر دو عمل خواندن و نوشتن تبادل اطلاعات با خانه ای از حافظه که آدرس آن روی گذرگاه آدرس حافظه گذاشته می شود انجام می گیرد .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

یک حافظه نوعی

! به عنوان مثال حافظه نوعی شکل روبرو را در نظر بگیرید.
این حافظه ۸ خط داده (D_0 تا D_7) و ۳ خط آدرس (A_0 تا A_2) دارد، چون در این حافظه می توان 2^3 خانه حافظه را آدرس دهی کرد (با ۳ بیت می توان 2^3 عدد دودویی مختلف را مشخص کرد) و ظرفیت هر خانه نیز ۸ بیت است (چون ۸ پین برای تبادل اطلاعات با خارج دارد)، پس این حافظه دارای ۸ () بیتی ۸ (بایتی یک خانه) 2^3 است.

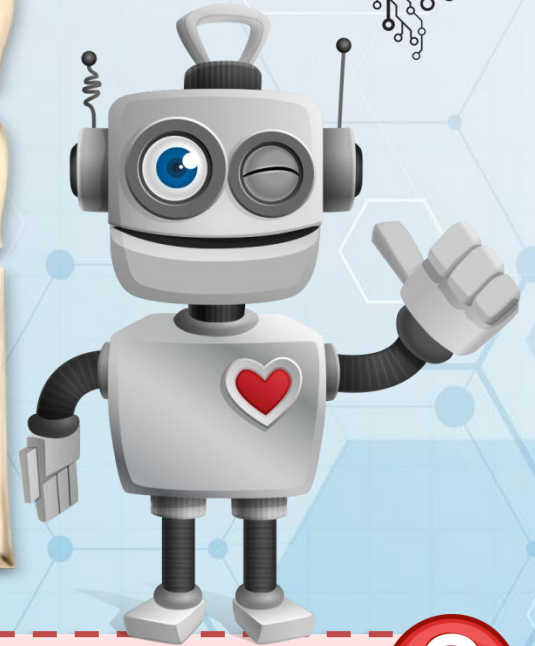
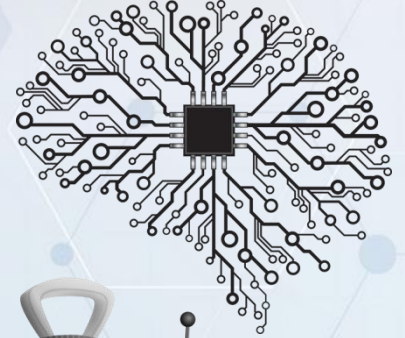
پس ظرفیت این تراشه ۸ بایت با ۶۴ بیت است.

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

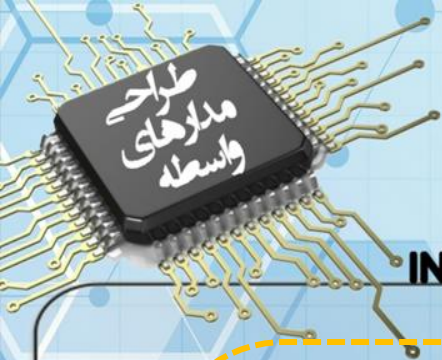
به عنوان یک مثال عملی ، تراشه 2732 ، ۸ خط داده (D_7 تا D_0) و ۱۲ خط آدرس (A_{11} تا A_0) دارد ، چون در این حافظه می توان 2^{12} خانه حافظه را آدرس دهی کرد (با ۱۲ بیت می توان 2^{12} عدد دودویی مختلف را مشخص کرد) ، پس این حافظه دارای $2^2 \times 2^{10} = 4 \times 1024$ (یا ۴ کیلو) خانه یک بایتی (۸ بیتی) است .

پس ظرفیت این تراشه ۴ کیلو بایت یا ۳۲ کیلو بیت ($4 \times 1024 \times 8$) است که دو رقم آخر شماره آن نیز این مطلب را نشان می دهد .

پرسش : ظرفیت حافظه شکل قبل بر حسب بیت چقدر است ؟

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

اکنون فرض کنید می خواهیم در خانه شماره ۷ حافظه 2732 ، عدد دودویی ۸ بیتی 10110001 را ذخیره کنیم . کافی است شماره خانه فوق یعنی معادل دودویی ۱۲ بیتی عدد ۷ (000000000111) را روی پین های A_0 تا A_{11} و عدد مورد نظر (10110001) را روی پین های D_0 تا D_7 تراشه قرار داده و پین WR (Write) را فعال کنیم تا عدد فوق در خانه شماره ۷ ذخیره شود . اگر این حافظه از نوع RAM باشد تا زمان قطع برق و اگر از نوع ROM باشد به طور دائم این داده در این خانه باقی خواهد ماند .

برای خواندن محتویات یک خانه هم مثلا همان خانه شماره ۷ ، کافی است عدد ۱۲ بیتی معادل ۷ یعنی ۰۰۰۰۰۰۰۰۱۱۱ را روی پین های آدرس حافظه قرار داده و پین RD (Read) را فعال کنیم . عدد ذخیره شده در خانه ۷ که در اینجا ۱۰۱۱۰۰۰۱ است روی پین های D_0 تا D_7 (گذرگاه داده حافظه) قرار می گیرد.

توجه کنید که چه برای نوشتن در حافظه و چه برای خواندن از آن ، پین فعال ساز تراشه (CS یا En) باید فعال باشد .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

مراحل خواندن و نوشتن در حافظه را می توان به صورت زیر خلاصه کرد :

برای نوشتن عدد a در آدرس b حافظه :

- آدرس b را روی پین های آدرس حافظه (گذرگاه آدرس حافظه) قرار می دهیم .
- عدد a را روی پین های داده حافظه (گذرگاه داده حافظه) قرار می دهیم .
- پین WR حافظه را فعال می کنیم تا عدد a در آدرس b حافظه ثبت شود .

برای خواندن محتویات خانه حافظه به آدرس x :

- آدرس x را روی پین های آدرس حافظه (گذرگاه آدرس حافظه) قرار می دهیم .
- پین RD حافظه را فعال می کنیم تا محتویات خانه حافظه به آدرس x روی پین های داده حافظه (گذرگاه داده حافظه) قرار گیرد .
- پین های داده حافظه (گذرگاه داده حافظه) را می خوانیم .

پرسش: راجع به دو مفهوم گسترش طول کلمه و گسترش طول آدرس حافظه تحقیق کنید .

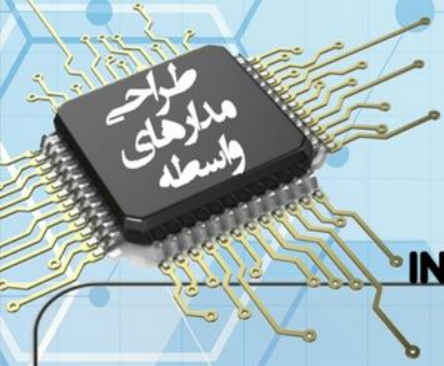

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

ج) زمان دسترسی : مشخصه سرعت حافظه عبارت است از زمانی که بعد از گذاشتن آدرس خانه مورد نظر روی خطوط آدرس و فعال کردن پین RD به طول می انجامد تا داده خانه فوق روی خطوط داده تراشه حافظه به صورت پایدار ظاهر شود .

اکنون که با نحوه خواندن و نوشتن در حافظه آشنا شدیم ، در جلسه بعد به مثالهایی از طراحی سیستم می پردازیم .

INTERFACE CIRCUITS DESIGN

زود بوشمنند در آبی
تا بنیذ تخت پامانش
سعدی
شاد و سرور باشد
پت

